

ПЕЙО ЯВОРОВ КЛЕОПАТРА

chitanka.info

*Излезе римлянина: горди стъпки
заглъхнаха по мраморния под;
ала от хладни речи дълго свод
кънтя след него в ледни тръпки...
Суетен блян! На Цезаря синът
не бе на Рим женопоклонен чадо:
безчувствено оста сърцето младо.
Коварната царица първи път
видя безсилен своя лик чаровен:
царица над царете — и един
под огъня на погледа любовен
отмина той, всесилен властелин.*

*Де бяха те — единствена надежда —
на жива плът магесните цветя?
Пред сребърното огледало тя
раздра лукаво-траурна одежда,
изтръпнала в съмнение и страх:
„Кажу, метал, на старостта ноктите
докоснаха ли царствен ствол? Крилете
на времето ли са навели с прах
златокоронна палма? Или есен,
дошла несетно, звездолистен клон
с увехнал плод накичи... и несвесен
сън още ме лелей на рухнал трон-?“*

*И дигна тя глава. Талази смолни
низпаднаха в безредна красота
и мрамора на жадна голота
заляха светнали и волни.
Възсепна се в метала дишащ чар, —
царицата се взираше пленена:
от благовоние опиянена,
тъй пред Астартиния свет олтар
благоговее жрица. На колени,*

*приведена като пред божество,
издума тя словата вдъхновени,
поток слова в безумно тържество:*

*„На саморевност демоните злобни
горят за мъст! Не богове са вас,
съблазни — моя плът, до тоя час
ласкали, а мъже богоподобни.
Евнуха римски ви презря: така
безсмъртните за смъртната обида
жестоко отмъстиха. Но, Изида,
кълна се, майко на света, ръка
на земен мъж не ще докосне вече
неземен дар!...“ И пред обет свещен
Озирис се задъхваше — далече,
под образа на гаснещия ден.*

*А новодневната зора с тревога
видя пуст храма на Змията-бог.
И глъч изпълни царския чертог...
На златно ложе в изнемога
царицата лежеше. Страстен пир
на знойните желания кипежа
бе сякаш утолил. Но все тъй свежа
и прелъстителна — гробовен мир
тя вкусваше, с отровната милувка
на своя бог, на своята мечта!
Свещената змия в една целувка
замряла бе на нейните уста.*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.